

er sket. Det, der er sket her, er, som det er nævnt af de foregaaende Talere, at de forskellige Ulykkesforsikringslove, vi tidligere har haft, er blevet sammenarbejdet og kodificeret og rettet paa forskellige Omraader, og de er ogsaa blevet udvidet paa en hel Række Omraader. Den gældende Ulykkesforsikringslovgivning er som bekendt bygget op stykkevis gennem en Række forskellige Love, som altsaa nu er blevet samlet i dette Lovforslag. Men dette Lovforslag udvider tillige Ulykkesforsikringens Omraade overordentlig meget. Det ses bedst, naar man ser hen til, hvor mange der nu vil komme til at falde ind under Ulykkesforsikringen i Sammenligning med tidligere. Tilsammen vil de forsikringsberetigedes Antal efter Lovforslaget naa op til ca. 800,000, medens det nu for Tiden er ca. 450,000. Tallet bliver altsaa næsten fordoblet. Og en hel Række Erhverv vil nu falde ind under Ulykkesforsikringen, som ikke tidligere er faldet ind derunder. Jeg kunde have ønsket, at man var gaaet betydeligt videre end her, at man ikke alene havde sammenarbejdet de forskellige Ulykkesforsikringslove, men at man var gaaet den samme Vej som i Tyskland og havde sammenarbejdet Ulykkesforsikringslovene, Sygekasseloven, Invalidforsørgelsesloven og Alderdomsunderstøttelsesloven til een fælles Lov. Der er mellem disse sociale Love en meget nøje Sammenhæng, og det burde være saaledes, at den ene Lov greb ind i den anden. Nu er det saaledes, at der findes en Del Huller i vor sociale Lovgivning, og paa den anden Side kan der ogsaa forekomme det Tilfælde, at enkelte kan faa Understøttelse paa een Gang efter flere forskellige sociale Love, hvilket heller ikke burde være Tilfældet. Det har maaske ikke saa meget at sige. Men værre er det, at nogle falder ganske udenfor Lovene og ikke kan faa den Understøttelse, de har berettiget Krav paa.

Jeg betragter det som et meget betydeligt Fremskridt, at man medtager „skadelige Paavirkninger“ og kalder ogsaa det for Ulykkestilfælde. Man burde egentlig være gaaet videre og have taget Erhvervssygdomme med. Der er ingen Tvivl om, at en Arbejder, der under sit Arbejde som direkte Følge af Arbejdet paadrager sig en Erhvervssygdom, er lige saa uheldig stillet som den Mand, der kommer til Skade under Arbejdet; han bliver i lige saa høj Grad Invalid, ja, maaske i endnu højere Grad. Men det regnes ikke for Ulykkestilfælde, medmindre den skade-

lige Paavirkning, som har foraarsaget hans Sygdom, kun har varet ganske kort Tid. En Mand, der f. Eks. arbejder i en Fosforfabrik, paadrager sig en kronisk Fosforforgiftning, en Mand, der arbejder i en Fabrik, hvor der anvendes Bly i stor Maalestok, paadrager sig en kronisk Blyforgiftning, en Mand, der er Dykker, paadrager sig ved stadig at gaa ned med Dykkerklokken, de Sygdomme, som er karakteristiske for Dykkere, faar maaske Hjertefejl og bliver arbejdsudygtig af den Grund. Sygdommen er altsaa i disse Tilfælde fremkaldt af det skadelige Arbejde, og der kunde derfor være lige saa megen Grund til at give disse Mennesker Erstatning. Jeg skal erkende, at det ifølge det Princip, som er lagt til Grund for Lovforslaget, er vanskeligt at paalægge en saadan Erstatning, idet det, som fremhævet af de foregaaende Talere, hovedsagelig er en Ansvarslovgivning, det her drejer sig om, en Lovgivning, ifølge hvilken Ansvarer lægges paa Arbejdsgiveren, og det vilde i saadanne Tilfælde maaske være vanskeligt at finde en Arbejdsgiver, som vilde være erstatningspligtig, men det er en mager Trøst for den, som under sit Arbejde mister Arbejdsevnen, at man ikke kan finde den overfor ham erstatningspligtige, og derfor kunde der være noget i den Tanke, som har været fremme, at man skulde paaligne det hele som en Skat paa de forskellige Arbejdsgivere, saaledes at Staten overtager Forpligtelsen. Denne Ordning vilde ikke være saa vanskelig at gennemføre, thi lige saavel som Arbejdsgiverne nu er erstatningspligtige overfor dem, der kommer til Skade, og giver saa og saa meget til Ulykkesforsikring, kunde dette Beløb af samtlige Arbejdsgivere, af alle dem, der har Ansvar, indbetales i en Fond. Derved kunde man opnaa at faa ogsaa saadanne Sygdomme som Erhvervssygdomme med, men det er selvfølgelig en revolutionær Tanke at komme med nu, og jeg mener ikke, at det skulde indføres i dette Lovforslag, idet Lovforslaget da maatte laves om, men jeg tror, det er en Tanke, man skal have Opmærksomheden henvendt paa i Fremtiden. Som nævnt er Lovforslaget bygget saaledes, at det kommer til at omfatte en hel Række Personer, der tidligere ikke faldt ind under Ulykkesforsikringsloven, og det betragter jeg som et meget stort Gode. Ligeledes betragter jeg det som et meget stort Gode, at Erstatningen er blevet betydeligt forhøjet.

Jeg skal gøre nogle Bemærkninger